

Zloději životů

Díl třetí tém měř dokonalý zločin.

Odeslaná SMS zpráva, potvrzení místa sedkání, pak už jen nekonečné ticho.

Zmizení pohřešované ženy se na dlouhé měsíce stává strašákem kriminalistů.

Došlo mezi plzní a tábořem k dokonalé vraždě?

Nebo že je pohřešovaná smilencem v zahraničí?

V mediálně známém případě se jednoznačně ukazuje,

že i zkušený kriminalista někdy potřebuje obrovské štěstí.

ÚNOR 2007

K týmu kapitána Jana Štočka se dostává případ pohřešované marceli sedláčkové.

Postrádají manžel se, kterým měla v úterí večer vyrazit na představení do divadla na Vinohradech.

Manželovysice SMS-kou oznámila, že přijde nas raz později,

ale nakonec textové správy se podepsela křesním ménem.

To nikdy předtím neudělala.

Nadomluvené místo srazu navíc nedorazila ani se spožděním.

V tu chvíli už její mobil nedostupný.

Tak oto zarazilo, do divadla sám nešel jel domů a vobulával z námí,

prostě jsi někdo neviděl nebo prostě nedokázal si to vysetlit.

A když nedošela domů celou noc, tak ráno se sebral

a šel na nejbližší policii a tam nahlásil teda pohřešování.

Na to už je vypracovaný takový postup.

Policii přines fotografii, tí manželky tam to sní sepsali.

S ním teda co dělá manželka, kde pracuje.

Takový lety věci, krátký výslech.

A protože tam bylo takový atipický s tím podpisem Marcela,

tak kolega se v obrátil teda na naše oddělení,

s tím, že těch různých manželéka podobně mají občas,

ne dostale, že jako to bývá, ale že tento případ je přecerom

takové nějakej děvné, jsi se na to mi nechceme podívat.

Štočku v tím už má s podobnými případy zkušenosti.

Opostupuje tak jasno prakticky i hned.

Jako první je potřeba důkladně vyslechnout manžela.

Sám kriminalista v tu chvíli ještě nepočítá s tím,

že by mohlo jít o vraždu.

Pořád pracuje z verzí, že se sedláčková brzy objeví.

V den zmizení odjela pracovně z prahy do plzně.

Mohla se někde opít, může mít i milence.

Zarážející je, ale onen podpis v SMS správě.

Kdo by se podepisoval v krátké správě manželovy?

Nakonec jsme mluvili s tím manželém,

a ten sice manželství popisoval jako bezproblemový,

prostě nehádali se, neměli teda děti,

ale připustil, že vzledem k tomu,

že její náplně je cestování po cíli republice,

ona dál takovou dílérku u farmaceutické firmy Sanofi Avencis. Takže neviloučil možného, že tam může být nějaký milenec, říká manželství nám klapé, a já nejsem typ a bych někde někde sledovala, skoumál prostě, беру to tak, jak život ne. Štočkovi se vybavuje případ pohřešované ženy z Prahy 5, kdy její manžel z počátku spolíčí spolupracoval a po Praze vylepoval plagáty s prozbou o pomoc veřejnosti. Takhle už to skrátka chodí. Když se pohřešuje manželka, manžel je prvním podezřelým. Ale když už nebyla asi dva dny, tak jsme to začali brát velice vážně, no a tu paní jsme vyhlásili teda celostátným pátráním, dali jsme do pátrání i auto, kterým vona odjela, to byl červený Renault Megane služební, protože ráno řekala, že jde do tý plzně, tak jsme požádali ještě kolegy, aby tomu v plzni, aby tomu věnovali nějakou zvýšenou pozornou, že teda buď vona nebo hlavně třeba auto tam může být nějakým jejich teritoriů. No, netrvalo dlouho, řeknu asi tři dny a volali právě kolegové z plzně, že auto našli. Červený Renault je odstavený na parkovišti před obchodním centrem. Z kamerových záznamu je jasné, že autem na místo přijela sedláčková. Přijela sama, nakupovat, ale nešla. Zastavila jen pár metrů od modrého oplu vektra. Z něj vystoupil muž s dioptryckými brílemi a tmavými vlasy. Společně více než půl hodiny u auta diskutovali. Z toho jejich pohybů a gestikulací to nevypadalo na nějaký úplně přátelský nely vůbec nějaký milostný rozhovor. Bylo tam takový, jako to na nás dělalo do jen zájemný přesvědčování. Po týdletí době ona nasedá do auta, tak jsme později zjistili nějakýho Vladimírá Majera a odýžní s ním do centra plzně. Tam už potom se nám z kamer stratili, ale protože jsme věděli, že ten den chce navštívit fakultní nemocnici v bolevci, tak jsme se asi obrátili tady na tu nemocnici a ta nám tam počela teda záběry na vězdu. My jsme tam asi po půl hodině našli, jak tohle modrý auto přijíždí na parkoví štěti nemocnici. On zůstal sedě v autě, ona vystoupila, šela do areálu nemocnici, tam zřejmě projednávala nějakou distribuci léku a zhruba po hodině se vrací a obá spolu odýždí zase do centra plzně. Tam z kamerovejch záznamů jsme neměli nic, oni tehdy zase toli kamery ještě nebyli, tak jsme se domluvili s kolegama v plzně, že teda nám v rámci jejich možností prohlídnou nějaký kamery, co se týče vězdu z plzně. Na kameré, která je v plzně naslovaných, tak se nám tohle auto objevilo a kamera to byla kvalitní,

takže jsme věděli, že oba spolu jedou jako na výjez z plzně a to je výjez na tábor.

Podle poznávací značky kriminalisté zjišťují, že je o služební autospolečnosti Pfizer, které majer používá.

Mezi tím, co štočku v tým schání samotného majera, ještě ten den vychází z výsledků v obou farmaceutických firmách na Jevo,

že dvojice by mezi sebou mohla mít víc, než jen pracovní vztach.

Nejdřív, kde spíš o nepotvrzené drby, kolegové majera a sedláčkové totiž details neznají, nebo spíše znát nechťejí.

Několik zaměstnanců však nakonec sýstatou potvrdí, že majer a sedláčková udržovali milenecký poměr.

Předpokládali jsme teda, že jedou někam z týplzně a protože už jsme věděli, že teda ten milenecký vztach

zase není tak, jak by měl být, že tam hlavně zjí stránky, u nás s tím dle čvěkem se rozejít, tak jsme furt přemejšelili proč jako jedou z týplzně tým dlesměrem.

A zestili jsme, že tady ten pan majer, že bydlí v táboře, tam má manželku dvě děti,

tak jsme furt proč, kolega třeba říká, no tak třeba si to jeli vyříkat s manželkou, nebo jo.

Já spíš měl názor ten, že někde budou mít nějaký rande v nějakým hotilku, nebo v nějakým motoristu, že třeba se jedou rozloučit, nebo prostě nevěděli jsme.

Tohle připal o vůvod, takže vzali se fotky a dva kolegové si vzali trasu zplzně zeslovan,

až do tábora a vlobíš děli, ono jich tam bylo docela dost na té trase,

tady tej různí zařízení, kde prostě by to bylo vhodný na takový rande.

Ačkoliv napřípadu pracuje tým několika lidí a většinu potřebných úkonů se dáří zvládnout během několika dní,

pátrání v pensionech, hotelech a motoristech úspěch neprináší.

Dvojíci si nikdo nepamatuje, nikde se neubitovali, nikde se nezastavili, skrátka nic.

Kryminalisté už tou dobou schání samotného majera, který údajně odděl na výcedení firmní školení až do Mostu u Jablunkova,

tedy nas celá opačný konec republiky.

S majerem dokonce telefonoje i manžel pohřešované sedláčkové, který skouší obvolat kontakty své ženy.

V tu chvíli nemá po něti o tom, že by měl mít se zmizením své ženy něco společného.

V zoufalosti ale skouší sehnat ale sponi nějaké informace.

Možná i tento telefonát majera vyplaší.

Tak jsme avízovali kolegy přímo na obodním oddělení v Jablunkově a tím, kdy jsme to říkali, tak nám bylo řečeno, jo?

Tady jsme měli prostě případ, kdy jeden člověk s toho školení na jednou zmizel

a my jsme našli jeho auto zhořelí asi 3 km, bo ty ubytovny je někde v lese

a říká, ano, bylo to auto, máme zistěný, že teda potpatřilo teda do společnosti Pfizer

a kdy jsme teda skáněli se pomajtely, který tam s ním přijel, tak ten tady není, jo?

Ten podle v těch osob na tom školení tak asi třetí den po příjezdu zmizel.

Tak jsme se spojili s Ostravskou kriminálkou, ty nám v tom udělali ještě další nějaký šetření

a zistilo se, že tady pan Majer přijel na to školení, ne, během dopoledné, jak bylo domluvené

a přijel tam až skoro ve 2-20 hodin pozdě a ve srovnání, že vždycky na těchle akcích,

kterých teda tedy do společnosti pořádali docela dost, tak byl takový společenský veselé,

ale tentokrát přijel, moc nemluvil, hlavně se dožadoval nějakého jídla, asi měl hlad a prostě se moc nebavil s tima vostatníma.

Ještě tam došlo takové situace, že zaparkoval toho opla, takže bránil ve výjezdu zase jinýmu, které ji ránu potřeboval jet někam něco vyřídít, tam někde do okolí, a když za ním přišel, on je tlvečeři a říká, počmi klíče, já si popojedu s tvójím autém a prostě tento odmít s tím, že ani náhodou a to tě s tím vodědu já a on říká, prosím tě pro oči, je stejn, normálně asi s tím někde couvnu, ne, ne, ne, to se já s tím vodědu, takže nechal večeré, až byl hladovej, všel, natočil to auto, asi vometr popojel a zase se vracil teda ty večery. Za žádnou cenu nechtěl, aby do toho auta někdo vstoupil.

To už zase není to důkaz, ale něco vám to značí, že prostě tam se musela nebo mohlo nacházet něco, co nechtěla by ti ostatní viděli, tak jsme se furt zajímali, kde je, potřebo jsme s ním luvit, prostě ho vyslechnout, no a on nebyl.

Zapálené auto v lese, Majer a sedláčková nezvěstní.

Situace se komplikuje. Jednou z vyšetřovacích verzí je i varianta, že by Majer mohl mít zavražděnou sedláčkovou několik dní v kufru auto, se který měl přes celou republiku na školení.

Že by následně zakopal mrtvolu někde v lese u Jablunkova a zmizel, dokonce existuje i podezření, že by na některém ze stromů spáchal sebe vraždu.

Okolí důkladně prohledávají policijní psy i virtulník z termovizí.

Tomu se dání najít několik stop.

Po každé je de, ale o zvěř a planý poplach.

Variantu, že by Majer spáchal na severu Moravy sebe vraždu, nakonec policie definitivně vylučuje ve chvíli, kdy dostává od telefonního operátora data o pohybu Majerova telefonu.

Podle toho jsme zjistili, že on, jak teda vodil tím autem po těch třech dnech a to auto zořelo, tak z toho lesa pravděpodobně pěškyň de do obce čaca.

Ono to nebylo daleko, to bylo asi 4-5 km, ale už to bylo na Slovenským území.

V obce, nebo města čaca se nám mobil pohybuje do Žiliny, ze Žiliny do Bratislavy.

Bylo evidentní, že teda na té cestu použil vlak a skončil maděrsku Budapešti.

Votám tady letecky nám ten dle člověk utíká do Egipta.

V tu chvíli je po Majerovi vychlášeno celostátní pátrání a do akce se zapojuje také Interpol.

Případ začíná zajímat i média, čehož policie využívá.

V novinách se objevoje kromě fotografie Majerova modrého auta, také podobizna obou pohřešovaných.

Těch světků se vždycky, když dáte do médií, hlásí velkým mnoství, včetně myslím, že tam byl jeden jasno videc, který nám jedno značně někde ukazoval místo, ale to berete trochu s rezervou.

Narazili jsme na světku, který byl v jedný vesnici od žďákovského mostu bydlel.

Byl to dobrovolné hasič a ten nám říká, hlejte, já se měl zpráce tehdy z Milevská a protože tak trochu i mrzlo, tak kdy jsem sižděl v od Milevská k žďákovskému mostu, tak jsem si dospříbrzděl, protože ten most občas bývá na mrzle.

A jak jsem teda jel pomalu, tak jsem si všim, že před tím mostem stojí modrý auto.

On jako neřikal, že to byl oplvekrá, ale že bylo modrý osobný auto a asi 100 metrů ve směru po tom mostě, že stál muž, který měl bríle, protože on jako hasič ten most podně spadá, tak už dál asi dvakrát sebe vraždu, kdy tam někdo skočil, tak tam asistoval jako hasiči místní, pamatoval, když se tahaly od lidské sudy, jo, byl to takový všímavý člověk, takže nám dál tohle to svědectví. My jsme mu ještě se ukázali, vzali jsme asi pět fotek, zamíchali jsme tam tady pana Majera do tohle si rádu, nebo značí, nebo značil, on říká, já nejsem schopný, ten popis přesně dáte, ale střední vět bríle, tmavší vlasy, víc jsem si nevším.

Na základě svědectví dobrovolného hasiče se kriminalisté uplínají na tábor, kde má Majer trvale bydliště. Na kamerách, které snímají příjezd do města směrem splzně, se na policii usměještě. Majerovo auto je vidět v den zmýzení sedláčkové, na frekventované křižovatce v táboru. K překvapení všechny, ale v autě kroměřidiče nikdo nesedí. Auto je na kamerách vidět ještě zhruba o hodinu a půl později, kdy jede opačným směrem. V autě opět sedí pouze Majer.

Na zadním sedadle je ale předmět, který se nápadně podobá bedně nebo velké krabici. V tu chvíli mají kriminalisté jednu věc jasnou. Na výjezdu splzně je desedláčková s Majerem, do tábora s ním už ale nedoěla. Kriminalisté nutně potřebují sehnat Majera, že osedláčkové musí něco vědět je už prakticky jisté. Od zmýzení uplynul už zhruba týden. Pravděpodobnost, že by byla na živu se každým dnem snižuje.

že pana Majera jsme neměli, tak jsme napsali odposlech na jel mobil. Když byl v Egyptě, takhle jeho hovory šli přes naše operátora, takže jsme mu posluchali mobil. Bylo zajímavý, že mu volalo hodně lidí a zase spolu za mě snad suvat zjedný nebo zdrují tý farmaceutický firmy a ptali se ho teda, kde má tu marcelu.

A v on do těch telefonů většinou se bavil a říkal, my jsme tady spolu a my chceme začít nové život.

Já tady dělám brigády v Nemocnici a na Černo a že jako se jim dání dobře. Opak byl pravdou, měl jednoho kamaráda, který mu telefonoval a jednou při tom telefonu tam jednoznačně řekli větu, jsem tady sám a marcelá tady už nikdy nebude.

Tomu odpověděl na dotás, která si teda, co ví, proč tam marcelá zmizela. Měl na něj požadavek s tím, že by potřeoval, kdyby ten mu vyzved u rodičů Majera lékařský diplom a kdyby mu ho nejlépe do to Egypta přives.

Ten mu to ale vodmít s tím, že byl ženatej, měl děti a že by tu cestu do ma neobájil. Manželku by samozřejmě zajímalo proč a jak a proč letí do Egypta a bez nich. Takže mu to odmít a dalších těch hovorů jsme padřestili, že on neměl ani peníze. On si ani kreditkou nemoh vybrá tam peníze, protože v souvislosti s tím rozvodem a problémy s Manželkou

moják blokla nějakého kartu a přístup, která naučet. Takže tam žel z toho, že podstatě poskytoval sexuální služby starým turistkám tam v tom letovisku a ty ho budu nechali přespát u nich, nebo mu zaplatili jídlo, nebo mu dali i nějaký peníz na víc. Ale rozhodně to nebylo na to, aby za ty peníze dolečel někam tady do Evropy. Se svým známím, kterého policie stotožňuje jako Evžena Friče, se Majer domlouvá na převodu peněz

naučet německé turistky.

Majer si za někupuje letenku do Mnichova, kde má Frič čekat s autem a převést Majera do České republiky.

Nutně potřebuje peníze a lékařský diplom.

V tu chvíli zřejmě netuší, že je na něj vydaný mezinárodní zatykač.

Skutečně tak nastupuje do letadla a míří do německa.

My jsme byli s němccema domluvení, že teda ho nebudou zbíradné, který se vědělo, teda v okohodě, ale že když to pude, takže na něj nasadí tzv. sledování a dovedou námo až teda na hranice.

Předpokládaly jsme, že teda pojedou přes rozpadov.

Jenom, že oni uhli ze směru na rozpadov a chtěli jeť nějakým obyčejným přechodem, který používají tak akorát místní.

A je tady ten pan Fridž ho asi znál.

Dostali se vlastně na nefregventovanou obyčejnou silnici a tam, protože byla noc.

Oni přiletěla si ve 23.00 do mnichová, tak to sledování bylo neudržitelní, prostě všem by se jich zachvíli.

Takže udělali zákrok a pana Majera nám zatkli.

Vzhledem k tomu, že k zatčení došlo na území německa, Majer podle předpisů míří do vydávací vazby.

Získává čas. K výměně mezi německou a českou policií totiž dochází v rozvadově až za několik týdnů.

Už cestou bylo patrný, že tomu pánovi se moc mluvit, chtít nebude.

Jeho první otázka v kanceláři, kde je Marcela, tak jako začálcovon by v tom ho vědět a proč a jaka spíš to vypadalo na to,

že si chce stěžovat všude možně a odmítal komunikovat. Já jsem tenkrát to porovnal, že roubál byl sakra nekomunikativní,

ale že když na to přišlo, že se dokázal bavit, bo vlcích a zemědělství, ale tady ten člověk prostě arrogantní, nedudklivej nebavil se vo všem.

No nic, nechali jsme to tak, jak to bylo a protože už jsme měli podstatě takových těch nepřijmej důkazů celkem dost,

nebo bylo to slabí, ale nějaké důkazy jsme měli, tak vyšetřovatel mu zdělil tresnej čin. Vraždy já jsou ceho vzal do vazby.

Že bude velmi složité majerovi dokazovat Vraždu, je kriminalistům naprosto jasné. Tělo sedláčkové se dopusud neoběvilo.

Navíc rodiče platí majerovi špičkového advokáta.

Učekávali jsme teda, že ten nám bude dělat problémy, pán přijel. Jednalo se taky střední věk, takovej celý holohlavej a neustály měl úsměv.

Jako nebyl, nebyl, nebyl nějak arrogantný a při takovým tom prvotním rozhovoru, tak říká, já teda většinou hájím ekonomické kázy, ale jako s pestření jsem vzal tudle vaší Vraždu a tak budu tedy pana majera hájit.

Říká, máte Vraždu kvalifikovanou a co jsem slyšel, zatím neznám zpěje se, ale slyšel jsem, že nemáte mrtvolu.

A pojám, no nemáme, no prostě. A jak chcete dělat Vraždu? A pojám, no nechte, nechte na hlavě, no tak jako třeba se to pocovdí a to vám, pojádá, pánové, já vám nebudu dělat problémy.

Tady je nějaký důkaz, já si máte, ale věstte tomu, že já vám to úsoukdu rozbiju a že budu požadovat z proštění, protože to, to jako nejde.

Opakované výsledky k žádnému převratnému výsledku nevedou. Majer neustále popírá, že by měl se zmizením sedláčkové cokoliv společného.

Nepřímých důkazů je celá řada. Hlavní důkaz, ale pořád chybí. Kriminalisté pátra jí pobeďně, kterou vezl majer autem z tábora.

Trasu mezi plzní a táborem prohledávají během následujících měsíců nescetně krát. Prověřují každou odbočku na lesní cestu. Hledají stopy pokopání v zemi, zkouší pátrat i v orlické přehradě, v okolí řákovského mostu. Výsledek, ale žádný. Majer následující rok tráví ve vazbě.

Stále je obvinený z vraždy. Soutce však kvůli absenci hlavního důkazu, tedy těla sedláčkové, překvalifikuje čin na těžké ublížení na zdraví s následkem smrti.

U soudu v roce 2008 dostává majer na základě nepřímých důkazů šestiletý trest. Na místě se proti tomuto trestu odvolává a nadále tvrdí, že je neviní.

Advokát ten s Úsměvem na těch říká vidíte, já vám to říkala, ale povídá, jelte, odvolali jsme se a budeme k vrchninu soudu a já vám říkám, že to bude na sprostění i z toho ublížení na zdraví.

To se špatně poslouchá, tohle to děláte na tom řeknu pomalu rok a pak teda, že by to mělo by sprostění.

Já mu ten kráček takovou větou, která pak měla důsledky, říkám mnou, panier, které nechte na hlavě, nikdy nevíte, co vám na tom případu ešte vyplavě na povrch.

To bylo nezyštný bude mě.

Do odvolacího soudu zbývají zhruba dva měsíce.

Štočka na okamžik přepadá pesimismus.

Za tak krátkou dobu se jen těžko podaří zajistit nové důkazy, které by u soudu obstáli.

Za současných okolností velmi reálně hrozí, že soud majera zproští viny a propustí jej na svobodu. K dokonalému zločinu chybí majerovi už jen krůček.

Jak se ale ukazuje, jim malý krůček může být někdy pořádný skok.

Pamatuju si přesně, že bylo 3 dny před tím jednáním toho vrchního soudu. Byla sobota.

Já jsem tady doma něco dělal a svojí mi služední mobil.

A na druhé straně byl kolega zbuděho věc, s kriminálky.

Říká mi, nechybí vám tam u vás nějaká ženská a povídám ty snad máš nějakou.

Nebo tohle říkám, no chybí. A vám povídá hle, já mám do Sácha,

teď mi volali, jsem tady na červený, nadletavou.

Tady kousek dál, rybáři, v objevili na hladině nějakou bednu, tak to dotahli na břech.

Votevřili to v do mění, že tam bude nějaký poklát a oni tam našli mrtvolu.

Tak jsem tam jel, rozřízili jsme teda v oblastě hlavy černý igelyt,

ona byla tam mrtvoula zabalená teda v černém igelytu.

A zjistili jsme, že je to ženská, mladší ženská, děšší vlasy

a nakrkou má dvě takové řetisky, takové atypické.

A teď mi to dle to řek, tak já jsem vozil, říkám nohle,

my jsme měli ženskou, ano, měla řetisky,

ty řetisky byly někde kupované, nadovolené snad škoda okolností v Egiptě

a ten Egipt má takový víc červený zlato, než teda se vydává u nás.

A on povídá, no to je přesně, ono červený zlato má na krku.

No tak jak jsem byl v Teplákovce, ta je domál, jak jsem neváhal, říkám, hle já tam jedu.

Skočil jsem do sviho autáni, jsem nevyřizoval služební,

mazal jsem na červenou, na dvlutavou, byl jsem zejdavej, no a přeju tam a tam oni už měli tu bednu převezenu na pláš, věst buděl vický, korá tak už měl skončený, vohledání jak bedny, tak i to místa, teda toho vytážení. No, tak jsem se na to podívála, opravdu řetisky, tam jsem věděl, že na tom jednom je jaký přívěšek z nějakou kleopatrou, jo, prostě i podoba. Na to, že teda byla asi 17 měsíců teda pod vodou, tak se dalo i jakštač tu podobu, prostě nebyla tam nějaká niloba, bylo to spíš takový macerovaný vodou, ten obličej. Když jsem viděl tady řetisky a i tu podobu, prostě, která se dala nějak tak přitroše fantazie identifikovat, podle podle podoby, tak jsem konstatoval, že je to na 99% na šepaní sedláčková. Do odvolacího soudu zbývají 3 dny. Od zmizení sedláčkové uplynulo 17 měsíců. Kriminalisté přecebou mají klíčový důkaz. Druhý den na soudním lékařství v Českých budějovicích probíhá pitva. Měla by odhalit, jak sedláčková zemřela. Na mrtvém těle, ale není zřejmé žádné zásadní zranění. Sedláčková měla svázané ruce i nohy, přesůsta lepící pásku a na hlavě i gelitový pytel. Soudní lékař a že to je docela kapacita Českého soudního lékařství se v závěru vyjádřil, že z největší pravděpodobností se jedná v utopení a že do té bedny musela dát, musela být daná zaživa. Jo, což samozřejmě je takový velice brutální, podprovalo to ten náles, že nikde zranění nebylo. A já viděl na vlastní vočeji, že v plicích byla voda. Tal jsem se toho lékaře a on povídá, to dle je voda nadechnutá. Jo, to není voda, která by tam natekla. Tím pádem by to samozřejmě znamenalo, že teda nejprvní odstavec stresného činovražděli, druhý odstavec. Ještě můžu říkám, obhájíte si to dle u soudu. A no, obhájí. Soudní lékař Bleskově píše z nalecký posudek, kriminalisté mezi tím informují vrchní soud o převratném důkazu. Ten případ obratem vrací zpět k městskému soudu. Čas, teď hraje do karet policii. Během narízené domovní prohlídky, kriminalisté zajišťují mimo jiné nářadí z majerovi dílny. Objevená bedna, vniž bylo tělov idelitovém pitli, má totiž po obvodu navrtané díry. Výsledky s kriminalistického ústavu jednoznačně potvrzují, že na jednom z vrtáků z majerovi dílny jsou mikroskopické zbytky plastové bedny. Stejně bedny, ve které byla sedláčková objevená. Von to pochopitelně úpec nevisetloval, ten trval na tome, já jsem nikou nezabíl a tak dál. No, ale tam to vycházelo i časově, že von, kdež vlastně příždí do tábora a odíždí za hodinu a půl, tak to je jako rád tak doba, jak navrtat po obvodě tady tu nádobu. Ani takové důkazy majera nedonutík přiznání. Vynustále kategorický popírá. Usoudu se dokonce otáčí směrem k pozůstalím a s ledovým klidem prohlašuje, že s vraždou nemá nic společného. Tam sedeli novináři, sedeli tam nějaký studenti, prostě, bo ten případ byl zájem. A teď takhle začel koukadu té veřejnosti a říká, hledám rodiče Marcelli. A teď to a na jednou je vidět, říká, jo už vás vidím. A přímo řek, chtěl bych vám tady svato svatě říct, že já ze smrti Marcelli nemám vůbec nic

společného.

A teď dovočí, jim tam prostě to dle to říkal, to bylo takový na můj vkus docela silní kafe.

Já to nikdy neviděl, že by to dle pachatel udělal.

Měl tu neskutečnou drzost, že prostě jim tam tvrdil dovočí, že chtěl bych vám říct, že já jsem vaší ceru nezabil.

Prostě, že je to všechno omylto, co se tady projednávalo a podobně.

Takže to jenom tak doplnění takových těch povahových rysů, to je našeho panom Majer.

Vinu Majer nepřiznává ani 3 měsíce po nálezů těla.

Od Městského Soudu odchází v září roku 2008 se 14 letým trstem od něti svobody.

Podle Soudu oběť omráčil výstřelem z plinové pistolé, svázal, udusil a poslal ke dnu přehradu.

Odejít přitom mohl i s výmečným trstem.

Skušný advokát ale u Soudu rozbyl tvrzení soudního lékaře.

Ten nakonec uznále, že nemůže s naprostou jistotou určit, s dasedláčková byla dobedny zavřena zaživa.

Indúbio pro reo, v případě pochybností ve prospěch obžalovaného.

Majer se vedězení k činu nakonec po několika letech přiznal.

Věnoval se studiu teologie a pracoval jako knihovník.

V červnu roku 2018 byl podmínečně propuštěn na svobodu.

Strestu si odseděl 11 let.

Podle informací deníku Blesk žádal Majer v roce 2021 opráci v soukromé nemocnici v plzni, kam nakonec nastoupil jako internista.

Podkázd z roději životu. Vám přinesli novinky CZ jako Pštěpánek, Tomáš Skoupí, David Rineš a Richard Wagner.

Všechny díly z první séry je najdete už nyní na novinkách a v podkázdových aplikacích.